

IN DRIE STAPPEN NAAR HET GELUK

(Uber drei stufen ins gluck)

Vrolijk openluchtspel in drie bedrijven

ook geschikt voor zaaluitvoering

door

HANS LELLIS

vertaling

Renso Warta

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IN DRIE STAPPEN NAAR HET GELUK - UBER DREI STUFEN INS GLUCK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS LELLIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ANNA HILVERING - boerin, vrijgezel, ongeveer 28 jaar

GERDA HILVERING - haar zus, vrijgezel, ongeveer 25 jaar

JENNIE HILVERING - haar zus, vrijgezel, ongeveer 22 jaar

BERTUS BOGAARTS - boer, vrijgezel, ongeveer 35 jaar

MARTIN - zijn neef, ongeveer 24 jaar

PIET - vriend van Martin, ongeveer 25 jaar

KAREL YPELAAR - dominee

TIJD: tegenwoordige tijd

DECOR:

Het gehele stuk speelt zich af op het erf van "Hoeve Hilvering", ergens op het platteland. Links een zijkant van een boerderij, met een stoep naar de deur, links en rechts daarvan een raam met bloemen, enz. Voor de boerderij een tuinzitje. Rechts een schuur of stal met deur. Op de achterzijde, midden, een boom met een bank. Verder inrichting naar behoefte en ruimte met o.a. bloemen, gerei, enz naar inzicht van de regie. De achtergrond moet landelijk zijn, bomen, weilanden, boerderijen, enz. Links en rechts gezien van uit het publiek.

Eerste bedrijf: een zomerse morgen.

Tweede bedrijf: de volgende morgen.

Derde bedrijf : weer een dag later.

EERSTE BEDRIJF

MARTIN *(een jonge, levenslustige knaap. Normale dagelijkse kleding, geen boerenkleding. Komt op van rechts achter met Piet. Wijst):* Nou, wat zeg je er van? De Hilveringshof kan zich laten zien en dat, zonder dat er een man aan te pas komt. Die vrouwen behappen de hele boerderij. Zegge.... zou je hier niet willen werken?

PIET *(is goed gekleed, iets langzamer in zijn beweging en gesprek dan Martin. Heeft echter veel gevoel voor humor. Bekijkt de boerderij en omgeving. Ze blijven midden staan):* Nou en of, petje af, dat die drie meiden dat klaarspelen.

MARTIN: Ze hebben wel een paar meisjes in dienst alleen geen manspersoon. En van die drie meiden, de jongste, is mijn Jennie. En daar wil ik mee trouwen.

PIET: Begrijp ik maarre nou weet ik nog niet, waarom je mij hebt laten komen?

MARTIN: Jij zult, als mijn vriend en als mijn vroegere klasgenoot, de weg vrijmaken moeten maken voor mijn geluk.

PIET: Ik???

MARTIN: Ja, jij want de zaak is niet zo eenvoudig als jij denkt. Deze drie dames hebben onder elkaar afgesproken niet te trouwen en dat niet zo maar in een opwelling, nee, zelfs officieel laten vastleggen.

PIET: Heel verstandig van ze.... kunnen ze ook geen man ongelukkig maken.

MARTIN: Praat toch geen onzin! Als een van hen toch de moed heeft om te trouwen, verliest ze haar erfdeel aan de anderen... en, kijk eens naar de grootte van dit bedrijf met zijn landerijen, dan is dat erfdeel nog niet zo klein.

PIET: Verdorie... zeg... zijn de zeden en gewoonten hier zo streng?

MARTIN: Nou en of. Daarom wil Jennie ook niet trouwen, ondanks dat ze mij graag mag.... maar... zegt ze, zonder mijn erfdeel kan ik niet met je trouwen, wat een meid he?

PIET: Ik ken haar niet, maar als ik haar was zou ik ook niet met zo'n stuntel als jij trouwen.

MARTIN: Wat jij zegt?! Praat jij zo over je vriend en helper?

PIET *(lacht):* Wat hoor ik daar over... helper? Moet ik het als een bijzondere gunst beschouwen, als ik daar op de boerderij, voor jouw genoegen, een hansworst mag spelen?

MARTIN: Dat nou niet, nee, maar je hebt mij bij het afscheidsfeest van de landbouwschool verteld, dat je graag eerst nog je benen

onder een andere tafel zou willen steken, om wat ervaring op te doen, voor je eventueel in het bedrijf van je vader komt.

PIET: Ja, dat klopt.

MARTIN: Juist... en daarom heb ik ook direkt aan jou gedacht, toen hier een plek vrij kwam.

PIET: Bedankt.. maarre.... bij drie bazinnen tegelijkertijd te werken, lijkt wel wat op slavenarbeid. Ik bedoel maar, dat jij aan mij hebt gedacht komt mij eerder voor als een belasting, dan als een gunst. Ik ben wel goed, maar niet gek.

MARTIN: Rustig nou maar! Jij moet mij alleen helpen, mijn doel te bereiken. Een doel, dat nog onbereikbaar schijnt te zijn, want mijn Jennie durft niets, maar dan ook niets, tegen deze belachelijke overeenkomst te doen. En daarom..... neem ik zelf het heft in de hand en ga in de aanval.

PIET: Pas maar op, dat je niet te hard valt! (*lacht*)

MARTIN: Geen paniek... als een echte generaal heb ik een aanvalsplan uitgedacht, een aanvalsplan, al zeg ik het zelf, dat zijn weerga niet kent. Jij bent stap een, die ik inzet. Stap twee is mijn oom Bertus, die al toegezegd heeft mee te helpen. En stap drie ben ik zelf.

PIET (*verbaasd*): Dus ik ben de eerste stap in een drietrapsraket? Fraai is dat!

MARTIN: Zo is dat, ja een stap, die mij wat dichterbij mijn geluk moet en zal brengen. Daarom loods ik jou als eerste manspersoon in dit vrouwenbedrijf.

PIET: Hee... wat hoor ik nou? Ik ben dus nog helemaal niet aangenomen? Die meiden weten nog van niks?

MARTIN: Dat versier ik wel.... alleen... zo als jij er nu uitziet, zullen ze je beslist niet willen hebben.

PIET: Niet???? Dan laat het maar... ik vind wel ergens anders een... (*wil weggaan*)

MARTIN (*houdt hem tegen*): Nee, blijf hier.... ik moet alleen wat aan jou veranderen. Zo als jij er nu uitziet ben je voor Anna - de oudste van de drie feeën - onbetrouwbaar en gevaarlijk.

PIET: Gevaarlijk? Zie ik er zo gevaarlijk uit?

MARTIN: En of! Geloof me, Piet, als die drie vrouwen in de verte nog maar een broek zien, beginnen ze al te schreeuwen; brand... brand.. Heb je het bord bij het hek gezien?

PIET: Jazeker. (*lacht*) En waar jij iets onder geschreven hebt... jij rakker.... pas maar op

MARTIN (*lacht mee*): Rakker, hè... maar nou ter zake, voor dat iemand jou hier, zeg maar in jouw normale doen ziet, moet ik nog

het een en ander aan jou veranderen.

PIET (*lacht*): Veranderen? Ben je bang, dat die drie meiden mij zullen verslinden of zo?

MARTIN: Jij zegt het! Zoals jij nu bent... krijg je gegarandeerd problemen, maar ga nu maar naar het dorp terug, bestel je een pilsje op mijn rekening in het café tegenover de kerk. Daar wacht je tot ik er ook kom.

PIET: En verder.....

MARTIN: Dan gaan wij naar de achterzaal van het café, zoeken in de kast van onze toneelvereniging wat spullen op

PIET: Wat gaan we toneelspelen

MARTIN: Niet in de zaal, maar hier. Ik zal je daar zo veranderen, dat je voor die dames een totaal ongevaarlijke man bent, zo ongevaarlijk, dat ze je aannemen. (*bekijkt hem eens*) Met een pruik...een trekkend been. Een beetje dom uitkijken doe je van jezelf al.....

PIET: He, ho, zeg.... als ik naar jouw gezicht kijk, kun je die rol veel beter zelf spelen.

MARTIN: Doe niet zo kinderachtig bovendien moet ik jou ook een beetje.... ont... mannen.

PIET (*roept*): Waaat???? Wat moet je?? Ben je niet goed snik??? (*wijkt achteruit*)

MARTIN (*lacht*): Geen angst, ouwe jongen... ik moet dat alleen maar zeggen tegen die tantes daar. Ik zal heus niet twee bakstenen nemen en jou Ik zal hun vertellen, dat jij niets, maar dan ook niets van vrouwen moet hebben. Jij bent gewoon antivrouw.

PIET: Gelukkig weet ik zelf beter.

MARTIN: Dat moet wel om hun achterdocht weg te nemen.... jij leeft voor het werk... alleen maar boerenwerk, anders niks, begrijp je?

PIET: Ja, maar waar dit allemaal goed voor is, ik begrijp het niet.

MARTIN: Hoezo, niet elke idioot begrijpt het.

PIET: Ik niet.

MARTIN: Nou goed dan bijna elke idioot. Zo... en nu opgesodemetert naar het dorp en naar de kroeg. Wacht daar op mij voor verdere instructies.

PIET: Oke... (*loopt in de richting rechts achter*) Waarom ga je niet direkt mee?

MARTIN: Nou ik toch hier ben, kan ik ook wel even op mijn schatje, mijn Jennie, wachten gewoon even gedag zeggen, meer niet, begrijp je

PIET: Wat moet ik daar op zeggen... dan ga ik maar. Maarre.. waarom je van mij een aap wilt maken, begrijp ik niet, omdat je hier,

zonder je op te maken.... zelf al voor aap staat. (*rechts achter af*)

MARTIN (*kijkt hem lachend na*): Eigenlijk heeft hij wel een beetje gelijk, als je kijkt naar wat ik mij in de kop gezet heb.

JENNIE (*op van links voor het huis. Gewone werkkleding b.v. broek en blouse, heeft een korfje bij zich. Ziet Martin, schrikt verbaasd*): Jaaaa!... Martin.... jij hier? Pas op, als mijn zusters jou hier snappen, maken ze je meteen een kopje kleiner.

MARTIN (*lachend*): Wees een beetje voorzichtig met mij, hè? Dit eenmalige, prachtige kopje heb ik nog langer nodig. Bovendien; waarmee moet ik je dan kusjes geven?

JENNIE (*zet het korfje op de bank*): Haha.. kusjes... ben je wel goed bij je hoofd? Nee... werkelijk... wat wil je nou eigen ijk?

MARTIN (*doet alsof hij sneu is*): Jou zien, jou gedag zeggen.

JENNIE: Dat heb je gehad en gedaan, dus... verdwijnt Martin weer, of wil je ons in moeilijkheden brengen?

MARTIN: Natuurlijk niet, wat denk je wel. Nee, nee, heb maar geen angst, ik ben zozegd in dienst hier, als secretaris van de VVV en als zodanig heb ik iets met jouw zus Anna te bespreken.

JENNIE (*ongeloof*): Jaaa... daaaag... moet ik dat geloven?

MARTIN (*theatraal*): Oh.. liefste, hoe kun je toch aan mijn eerlijkheid twifelen. (*weer normaal*) Nee, echt, jullie hebben toch pas geleden besloten een pension te beginnen. Anna heeft jullie zelf bij ons, de VVV, aangemeld.

JENNIE: Ja, dat is zo. Het was een idee van Anna om een pension te beginnen.

MARTIN: En.... ik heb ook al een eerste gast voor jullie. Eén, die wat met zijn zenuwen heeft. Hij wil rust en stilte, ver van de stad, met alleen koeien, bossen, weilanden strontgeuren....

JENNIE: Dan is hij hier aan het goeie adres. Het is hier allemaal zo voor het grijpen.

MARTIN: Daarom heb ik direkt aan jullie gedacht en ben ik hierheen gekomen maar, omdat Anna er niet is, zal ik maar op haar wachten op de bank. En jij.... blijft toch zo lang bij mij, niet dan? (*pakt Jennie bij de hand en neemt haar mee naar de bank onder de boom, gaan zitten*)

JENNIE: Maarre... zoet en braaf blijven, anders

MARTIN: Ja, ja.... zoals altijd. Door jou ben ik zo zoetjesaan het braafste kereltje in de wereld.

JENNIE: Och.... het is je aan te zien.

MARTIN: Zo is het... krijg ik daarom niet... een klein kusje? (*schuift dichterbij*)

JENNIE (*neemt afstand*): Ben je gek? Een van de meiden, die in de

tuin werkt, kan elk moment opduiken.

MARTIN: Die moet niet.. opduiken, maar onderduiken. (*wacht even, sneu*) Ik ben er al helemaal aan gewend.... de ene keer kan het niet om dit, de andere keer niet om dat. En dat, terwijl je beweert mij lief te hebben.

JENNIE: Dat is ook zo, maar daarom hoeven we niet onvoorzichtig te zijn.

MARTIN: Goed... maar ik merk anders bitter weinig van jouw liefde.

JENNIE (*zucht*): Ach! Het komt allemaal, omdat onze liefde geen toekomst heeft

MARTIN (*opgewekt*): Tot nu toe, ja.... want vanaf heden wordt dat anders. Ik heb n.l. een grandioos plan in de kop, die jou de vrijheid en mij het zo lang begeerde geluk zal brengen.

JENNIE: Het zou mooi zijn, maar

MARTIN: Niks maar! Dit is een uniek idee! Je zult verbaasd staan, welk een genie jij als man krijgt.

JENNIE: Dat zie ik! Vergeet niet, professor, dat je met mijn zusters te doen hebt.

MARTIN: Is rekening mee gehouden! Bovendien heb ik ook de dominee er bij in gehaald. Die heeft beloofd, eens danig op het geweten van jouw zusters in te praten.... zodat zij jou van die gekke overeenkomst verlossen.

JENNIE: Ja, als de dominee denkt, dat hij er wat mee bereiken kan...

MARTIN: Maarre.... dat is nog niet alles. Ik heb nog een paar pijlen op mijn boog, maar.... daar vertel ik je verder nog niets van.

JENNIE: Waarom doe je dit plotseling allemaal?

MARTIN (*springt op*): Omdat ik het zat ben! Altijd dat verstoppertje spelen voor jouw zussen en voor andere mensen! (*loopt opgewonden heen en weer*) Onze geheime ontmoetingen in het bos, altijd op je hoede moeten zijn, dat niemand ons ziet, daar ben ik kotsmisselijk van. Daar zal ik verandering in aanbrengen, nu of nooit!

JENNIE: Ja, ja... rustig nou maar ... als de dominee nou wat kan bereiken, misschien dat

MARTIN (*gaat weer zitten*): Asjeblijft... zorg, dat ik kalm blijf.

JENNIE: Hoe dan?

MARTIN: Zo. (*spits zijn mond*) Kusje....

JENNIE: Jij kwiebus.... nou vooruit dan, een kleintje. (*geeft hem een vluchtige kus*)

MARTIN (*schuift dicht bij haar, legt zijn arm om haar*): Dank je wel. Zeg nou eens eerlijk, zou het niet mooi zijn, als we dit in alle openheid konden doen. Samen naar de disco gaan, dansen, net

als andere jonge paartjes?

JENNIE: Oh, ja.... dat zou mooi zijn

MARTIN: En dan op de terugweg, zouden we kunnen.....

JENNIE: Heeeeee... daar kunnen we helemaal niks!

MARTIN: Waarom niet... als wij toch

JENNIE: Hou je koest!! *(legt haar vinger op zijn mond)*

MARTIN: Al goed. Als ik bedenk, wat wij allemaal al gemist hebben door dat verrekte verdrag van jullie... *(staat weer op en loopt heen en weer)* Jouw zuster... die... die

JENNIE *(staat op):* Asjeblijft... zeg geen kwaad van mijn zusters. Jij weet, hoe die overeenkomst tot stand is gekomen. Wat wij met vader meegemaakt hebben.

MARTIN: Ja, ja.... ik weet het. Maar alle mannen hoeven toch niet zo te zijn als jouw vader.

JENNIE: Vraag onze Anna maar eens, wat die allemaal bij de plattelandsvrouwen te horen krijgt over mannen. Als ik dat hoor, begrijp ik zelf niet, wat mij zo in jou trekt en dat ik die overeenkomst zo krankjorem vindt..

MARTIN: Omdat ik onweerstaanbaar ben!

JENNIE: Pas maar op, dat je niet naast je schoenen gaat lopen... en nu moet ik weer aan het werk, ik moet het eten klaar maken, anders krijgen we vanmiddag niets.

MARTIN: Zien we elkaar vanavond nog op de afgesproken plek?

JENNIE: Weet ik niet. Ik moet eerst maar weer eens een smoes bedenken, om er tussenuit te kunnen. En ook nog een goeie smoes, anders wil Gerda ook nog mee.

MARTIN: Dat lukt je wel... maar, als een kusje zou helpen, dan ben ik bereid...

JENNIE *(lief dreigend):* Als dat zou helpen... kreeg je een wagen vol..

MARTIN: Lieve schat, kalm nou maar.... Je hoeft niet steeds opnieuw bewijzen, dat je een Hilvering bent... beter zou het zijn, als je mij een.... overbruggingskusje zou geven, zodat de tijd voor ik jou weer zie omvliegt.

JENNIE: Kan niet.... denk aan de meiden. *(kijkt naar links)*

MARTIN: Ach, wat... laat ze naar de pomp lopen! *(probeert Jennie te kussen)*

JENNIE *(licht afwerend):* Laat dat nou

ANNA *(de oudste van de drie. Op in werkkleding. Naar buiten komt ze hard over, maar anders is ze zachtmoedig. Ze komt van het land. Voor dat ze opkomt horen wij haar mopperen. Van rechts achter op):* Welke rund heeft zijn auto precies voor het hek neergezet?

JENNIE (*schrikt*): Oh, lieve tijd.... Anna!

MARTIN: Die rund ben ik!

JENNIE (*bezorgd*): Daar heb je de poppen aan het dansen. Probeer je er nou maar eens uit te redden. (*neemt vlug het korfje en rent in huis*)

MARTIN (*voor zich*): Uitgerekend als ik mijn Jennie even wil knuffelen, komt die tang opdraven.

ANNA (*van rechts op, ziet Martin, verbaasd*): Wat is dat nou!? Een manspersoon bij ons op het erf?! Ik geloof, dat jij, ondanks jouw leeftijd, nog niet kunt lezen, wel?

MARTIN (*vriendelijk*): Dag.... vrouw Hilvering. Wat lezen? Bedoel je dat bord bij het hek?

ANNA: Ja, precies!! Op dat bord heb ik eigenhandig geschreven, dat mannen, van welke leeftijd ook, niet welkom zijn op deze boerderij.

MARTIN: Klopt! Alleen.... daaronder staat; alleen overdag.

ANNA (*verbaasd*): Waaaat?! Wat staat daar?! Wie heeft de brutaliteit gehad

MARTIN (*onschuldig*): Weet ik niet. Ik heb het trouwens met plezier gelezen.

ANNA (*nors*): Nou ja, goed. Wat moet jij hier?!

MARTIN: Je weet toch, dat ik ook bij de VVV ben?

ANNA: Ja, en?! Dat geeft je nog niet het recht hier op het erf te komen!

MARTIN: Hoezo? Ik ben zogezegd in dienst hier. Ik heb n.l. een aanvraag binnengekregen voor een pension. Omdat deze persoon met zijn zenuwen in de knoop ligt, wil hij graag een landelijke, rustige omgeving...

ANNA: En?!

MARTIN: Ja.... toen heb ik direkt aan jullie gedacht. Kunnen jullie meteen jullie pension inwijden had ik gedacht.

ANNA (*wat kalmer*): Nou, ja in de eerste plaats gaat het er om, wat het voor iemand is het liefste zou ik alleenstaande vrouwen willen. Is de betrokken persoon getrouwd?

MARTIN: Getrouwd??... Ja... ik... natuurlijk... ik bedoel, tegen die tijd zal dat wel zo zijn.

ANNA: Anders kan hij wat mij betreft wegblijven.

MARTIN: Nee, nee.... dat komt wel voor mekaar. Ik bedoel.... die is vast wel getrouwd, anders had hij ook geen last van zijn zenuwen.

ANNA: Dat wil ik niet gehoord hebben.

MARTIN: Afgesproken dan. Ik zal de mensen op de hoogte brengen en dan kom ik met ze hierheen.

ANNA: Mooi. En nou moet je mij niet langer ophouden, ik heb nog

meer te doen. Wij kunnen ons niet veroorloven, hele dagen te keuvelen. Er moet gewerkt worden.

MARTIN: Daar heb ik misschien een oplossing voor...

ANNA: Ik zou niet weten, hoe ...

MARTIN: Eenvoudig genoeg... jullie nemen een knecht in dienst.

ANNA (*trekt haar neus op*): Waaat? Een vent, een kerel? Jij bent zeker niet goed bij je hoofd?!

MARTIN: Het hoeft toch niet voor altijd te zijn.... maar nu er meer werk op jullie afkomt.... zeg maar, tijdelijk.....

ANNA: Tijdelijk.....

MARTIN: Ja, vooral voor het zware werk, offe... willen jullie al je vrouwelijke schoonheid voor de boerderij opofferen? Willen jullie er op je dertigste al zo afgetakeld uitzien?

ANNA: Nou, ja.... daar kun je wel eens gelijk aan hebben. Alleen, een man op de boerderij is wel erg gevaarlijk. Bovendien draag ik de verantwoording.

MARTIN: Ik begrijp het volkomen.... het moet er dus één zijn, die in deze richting volkomen ongevaarlijk is... T'ja.... wacht... daar schiet mij een naam te binnen, die hier beslist aan voldoet en die bij vrouwen ongevaarlijk is.... Piet... ja, die is het. Piet Groninger heet hij.

ANNA: Waarom juist die?

MARTIN: Die ken ik van de landbouwschool. Pas geleden heeft hij mij gevraagd of ik eens voor hem wilde rondkijken voor een job. Een goeie knaap, wat het werk betreft.

ANNA: Zooo.....

MARTIN: En van vrouwen moet hij helemaal niets hebben, die doen hem niks, hij is anders als je begrijpt wat ik bedoel?

ANNA: Natuurlijk... jij denkt dus... dat wij die rustig kunnen nemen?

MARTIN (*enthousiast*): Precies de juiste man. Hij zegt niet veel, rookt niet, drinkt niet, kaart nooit... om het kortweg te zeggen, hij kent alleen het werk en al het andere laat hem koud.

ANNA: Ja, als dat zo is... daar heb ik eigenlijk nog nooit aan gedacht. Proberen kan altijd, nietwaar? Eerst op proef, natuurlijk en dan zien we wel, hoe het zich verder ontwikkeld.

MARTIN: Oh, die is tegenwoordig zo goed ontwikkeld. Je zult hartstikke tevreden zijn, op school was hij al een van de besten.

ANNA: Is alleen maar gunstig.

MARTIN: Niet dan! Hij komt uit een boerenfamilie, waar zijn vader en een broer de boerderij verzorgen. Als zijn vader eruit stapt neemt hij zijn plaats in.

ANNA: Ik begrijp het. Zoals gezegd, ik ben bereid hem een kans te

geven.

MARTIN: Heel verstandig. Ik zal hem direkt inlichten. Mogelijk is hij nog in het dorp, ik heb hem vanmorgen nog gezien op het postkantoor. Misschien tref ik hem nog wel in de kroeg tegenover de kerk.

ANNA: Maak dan maar gauw, dat je naar het dorp komt.

MARTIN: Ben al weg! (*gaat naar rechts achter*)

ANNA: En in het vervolg moet je in je oren knopen, dat manspersonen hier bij ons op de boerderij niets te zoeken hebben.

MARTIN (*draait zich om*): Ja maar, ik

ANNA: Absoluut geen uitzondering. Dit is een vast besluit, dat zolang blijft bestaan, totdat ik in de Hemel ben.

MARTIN: Jij in de Hemel??? (*met een grimas*) Reken daar maar niet te veel op.... ik heb ergens gelezen, dat heksen niet meer dan 50 meter boven de aarde mogen vliegen.

ANNA (*verontwaardigd*): Waant!!? Nou wordt het tijd, dat ik je

MARTIN: Ben al weg! (*rent naar rechts achter, waar hij tegen Gerda aanbotst, hij omarmt haar, om haar niet te laten vallen. Blijft wel lang in de omarming staan*) Oh.... Gerda toch.

GERDA (*is de middelste zus, doet brutaal aan, met een komisch gevoel voor de omstandigheid, draagt een mand met voer. Heeft een overall aan. Opgewonden*): Oh.. heee... Eindelijk heb ik ook eens een man gevangen! Zie je dat Anna, ik heb een man gevangen?!

ANNA (*roept*): Laat haar direkt los!

GERDA (*protesteert*): Waarom? Laat hem toch ik vind het niet erg.

MARTIN (*laat haar los*): Nou... is dat niet even fijn, lekker in mijn armen uitrusten? Alleen zijn jij en jouw lekkere zus daar nou niet de juiste personen voor om in mijn armen te houden... dat wil zeggen, bij gebrek aan wat beters zou ik jou nog... maar die daar....

ANNA (*kwaad*): Als je nou niet direkt verdwijnt, dan... breek ik je de benen.

MARTIN: Dank je wel... ik heb er maar twee en daar ben ik zuinig op. (*rechts achter af*)

ANNA: Jou begrijp ik niet, Gerda hoe kun je je zo maar door die lapzwanen laten omarmen. Je had hem direkt een klap op zijn kop moeten geven. Je weet toch, hoe gevaarlijk mannen zijn met betrekking tot onze overeenkomst.

GERDA (*heeft intussen de mand weggezet*): Ja, dat klopt. Ik heb dat zoeven ook bemerkt.... ik kreeg even een warm gevoel van binnen. Maar je weet, wie het gevaar kent, kan het ook tegenkomen....

Daarom, Anna, kan het mij niet gevaarlijk genoeg zijn.

ANNA: Maar Gerda!!!!

GERDA: Nou ja.... die knul heeft mij alleen maar vastgehouden opdat ik niet zou vallen. Jij houdt ons toch steeds voor, pas op meisjes, dat de jongens jullie niet in de val lokken.

ANNA: Zo is het! Wij drieën hebben ons antimanverdrag in volle bewust zijn ondertekend. En daar moeten wij ons ook aan houden, ondanks dat het soms moeilijk is.

GERDA: Bar moeilijk! Die warme nachten met die zwoele dromen

ANNA: Hoho... wat hoor ik daar?! Ik moet je maar eens vaker meenemen naar de bijeenkomsten van de plattelandsvrouwen. Dan hoor je eens wat getrouwde vrouwen hebben te verduren met hun mannen.

GERDA: Ik weet het niet, Anna... met mijn rustige natuur.....

ANNA (*streng*): Niks daarvan! Onze lieve Heer moet wel een hele slechte dag hebben gehad, toen hij die gluiperd, dat zogenaamde sterke geslacht, heeft geschapen.

GERDA: Klopt! Daar kun je alleen maar zeggen

KAREL (*ouder type, gemoedelijk. Met hoed en wandelstok, komt langzaam van rechts achter, pratend*): Goedendag.... beste mensen

ANNA (*verbaasd*): Wat zie ik daar.... onze dominee?! Ook goedendag. Is dat even een verrassing. (*geeft hem een hand*)

GERDA: Ook een goeie morgen, dominee. (*geeft ook een hand en schudt te lang door*)

KAREL: Auauauau! Kind toch.... je knijpt mijn vingers haast tot moes. Jij hebt wat in je mouwen, zeg.....

ANNA: Ja, dominee, als die wat aanpakt... ja, dat krijg je met dat zware werk hier op de boerderij.

KAREL: Is al goed. Zo erg is het nou ook weer niet. Ik moet zeggen, op mijn gemak voel ik mij ook weer niet helemaal dat bord bij jullie hek geld ook voor mij, nietwaar?

ANNA (*lachend*): Oh U bedoelt ons waarschuwingsbord. Dat staat er alleen maar, om lastige lui te weren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto